

— И трички, и трички ще ти дадем, — извика по-малкото сестриче.

— Мамо, дай да повода Пжструшка, — каза Митко.

— Не можеш, мама, мжничжк си още. Бати ти ще я поводи, а ти я карай отзад с баба си.

Батето поведе кравата. Митко взе една прчка и тргна редом с баба си. Двете момичета и майката вжрвяха от двете страни на кравата. От време на време те посягаха с ржце и я потупваха милувно по меката козина...

По Лев Толстой.

СИТ СВЕКЖР, СИТА СВЕКЖРВА.

Народна приказка.

Един свекжр и една свекжрва си взели снаха от друго село. Син им, щом се оженил, заминал по печалба и оставил при тях младата невеста.

Свекжржт и свекжрвата били много свидливи. Когато сядали да ядат, хапвали по два-три залжка, и свекжра казвал: „Сит свекжр, сита свекжрва, дигай, невесто!“ И невестата дигала софрата. Свекжржт и свекжрвата си доядали скришом, а снахата премирала от глад.